

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Michala Bobka v právní věci žalobce: J. V., zast. Mgr. Ing. Janem Boučkem, advokátem se sídlem Opatovická 1659/4, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2019, č. j. 178/2019-190-TAXI/4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2021, č. j. 14 A 15/2020-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V projednávané věci se opakovaně řeší otázka přitěžujících okolností spáchání přestupku v situaci, kdy tyto jsou součástí skutkové podstaty jiného přestupku, který žalobce nemohl spáchat, a povinnost správních orgánů přihlídnout k délce přestupkového řízení při stanovování výše trestu.

I. Vymezení věci

[2] Na základě kontroly žalobce prostřednictvím přepravy objednané přes aplikaci Uber správní orgány zjistily, že žalobce vykonal přepravu vozidlem, aniž by ve vozidle měl doklad o oprávnění k podnikání a vozidlo bylo zaregistrováno jako vozidlo taxislužby [§ 35 odst. 1 písm. g) a odst. 2 písm. w) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silniční dopravě“)]. Za to mu Magistrát hl. m. Prahy, jako prvostupňový správní orgán, uložil pokutu ve výši 150 000 Kč. Žalovaný

k odvolání žalobce uloženou pokutu snížil na 70 000 Kč a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[3] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou. Tu městský soud zamítl, neboť shledal, že správní orgány nepochybily při využití kontrolního protokolu jako podkladu rozhodnutí, výrok rozhodnutí je jednoznačný a sankce nebyla uložena nezákonně nebo v nepřiměřené výši.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá výše označený rozsudek městského soudu kasační stížností se třemi kasačními námitkami, na základě kterých požaduje napadený rozsudek zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Nejprve v první kasační námitce stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, a to z toho důvodu, že se městský soud neměl vypořádat s jeho námitkou ohrožení řádného vedení účetnictví a porušení ochrany spotřebitele.

[6] Druhá kasační námitka se věnuje nesprávnému právnímu posouzení přitěžujících okolností. Zohlednění některých přitěžujících okolností, které jsou součástí skutkových podstat jiných přestupků, kterých se mohou dopustit jiné osoby, podle stěžovatele obchází zásadu *nulla poena sine lege*; správní orgány fakticky začlenily jiné skutkové podstaty do skutkové podstaty vytýkaného přestupku.

[7] Nakonec ve třetí námitce se stěžovatel dovolává povinnosti správního orgánu snížit ukládaný trest s ohledem na délku přestupkového řízení. Nesouhlasí s městským soudem, že se jedná pouze o *možnost* správních orgánů, a to s odkazem na judikaturu v trestních věcech.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření s poukazem na judikaturu uzavírá, že napadený rozsudek je přezkoumatelný. Ke druhé námitce obsáhle uvádí, že existence skutkové podstaty určitého přestupku v jiné situaci neznamená, že plnění nebo neplnění povinností v takové skutkové podstatě nelze využít jako přitěžující okolnosti při posuzování závažnosti jiného přestupku. U třetí námitky se žalovaný ztotožňuje s názorem městského soudu a uvádí, že překročení pořádkových lhůt vydání rozhodnutí nezpůsobuje nezákonnost a není ani důvodem pro snížení pokuty. Navrhuje tak kasační stížnost zamítnout.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je projednatelná. Následně přezkoumal rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti, namítaných důvodů, včetně důvodů, ke kterým přihlíží z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] Předně Nejvyšší správní soud uvádí, že s obdobnými námitkami, které uplatňuje stěžovatel nyní, se již v minulosti opakovaně vypořádal (např. rozsudek NSS ze dne

pokračování

28. 5. 2021, č. j. 1 As 286/2020-38; nebo rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2022, č. j. 10 As 338/2021-56). Od dřívějších závěrů neshledal důvod se v projednávané věci odchýlit, a proto z nich na příslušných místech vychází a v podrobnostech na ně odkazuje.

III.a K nepřezkoumatelnosti

[12] V první námitce stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, jelikož se městský soud neměl vypořádat s některými jeho žalobními námitkami. Tato námitka není důvodná.

[13] K tomu soud připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit samotný obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Konstatování nepřezkoumatelnosti by mělo být v soudní praxi vyhrazeno výjimečným případům, kdy není z odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec patrné hodnocení podstatných důvodů či skutečností uplatněných v žalobě. Naopak nepřezkoumatelné není rozhodnutí soudu, ze kterého je zřejmé, jaký názor zaujal vůči důležitým skutkovým a právním otázkám. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů nemůže být založena tím, že odůvodnění krajského soudu je pouze stručné či argumentačně chudé, popř. že krajský soud nevyvracel každý dílčí argument uplatněný účastníky (usnesení rozšířeného senátu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, odst. [29]).

[14] Tak tomu bylo i v projednávaném případě. Městský soud sice stručně, nicméně srozumitelně uvedl, že se ztotožnil se žalovaným, pokud šlo o přítěžující okolnosti. Dovedl, že lze zásadně přihlídnout ke všem okolnostem, které mají vliv na posouzení celkové závažnosti přestupku (bod 30. napadeného rozsudku). Tím implicitně vyřídil i námitky stěžovatele, které má za nevyřízené. Napadený rozsudek tak je přezkoumatelný.

III.b K posouzení přítěžujících okolností

[15] Stěžovatel ve druhé kasační námitce nesouhlasí s posouzením přítěžujících okolností, neboť ty, které mu jsou přičítány, jsou součástí skutkové podstaty přestupku, kterého je možné se dopustit pouze s registrovaným vozidlem taxislužby. Jelikož jeho vozidlo registrováno nebylo, není možné mu je ani přičíst jako přítěžující okolnost. Tato námitka není důvodná.

[16] K obdobným námitkám se Nejvyšší správní soud vyjadřoval již dříve. Dospěl přitom k názoru, že neoznačení vozidla a jeho nevybavení taxametrem lze samostatně postihnout pouze při provozování taxislužby evidovaným vozidlem. Správní orgány toto jednání vyhodnotily jako přítěžující okolnost při posuzování přestupku provozování taxislužby neevidovaným vozidlem, s nímž jsou úzce provázány další (navazující) povinnosti dopravce spojené s označením vozidla či jeho vybavením taxametrem. Tato zjištění nebyla samostatným předmětem řízení a nebyla stěžovateli přičítána při posuzování viny i trestu zároveň. Zohledněním těchto skutečností jako přítěžujících okolností správní orgány zamýšlely odlišit situaci, kdy dopravce nezařadí vozidlo do evidence vozidel taxislužby, ale jinak toto vozidlo splňuje veškeré požadavky na vozidla

taxislužby, od situace, kdy dopravce vozidlo nezaeviduje a zároveň nesplňuje ani další zákonné požadavky. Správní orgány tedy odlišily závažnější a společensky škodlivější protiprávní jednání od administrativního deliktu, který by mohl spočívat v provozování řádně vybaveného vozidla, které dopravce pouze opomněl nahlásit do příslušné evidence, nebo bylo z evidence vyřazeno (viz rozsudky NSS č. j. 1 As 286/2020-38, odst. [13]; č. j. 10 As 338/2021-56, odst. [17]; ze dne 6. 10. 2022, č. j. 1 As 99/2021-50, odst. [35]; závěry v těchto rozsudcích byly aprobovány i Ústavním soudem – srov. usnesení ze dne 15. 9. 2021, sp. zn. I. ÚS 1962/21, bod 24.).

[17] V tomto ohledu je tedy závěr městského soudu o přitěžujících okolnostech v projednávané věci správný.

III.c Ke snížení trestu v návaznosti na délku řízení

[18] Ve třetí námitce stěžovatel namítá, že délka přestupkového řízení musí být zohledněna při stanovování trestu. Ani tato námitka není důvodná.

[19] I této otázce se Nejvyšší správní soud již opakovaně věnoval, přičemž uzavřel, že délku správního řízení může při ukládání trestu správní orgán zohlednit, ale není to jeho povinností, neshledá-li délku řízení významnou z hlediska individualizace trestu. V projednávané věci trvalo přestupkové řízení (od zahájení dne 22. 10. 2018 do pravomocného skončení rozhodnutím o odvolání ze dne 6. 12. 2019) přibližně 12 měsíců, což se ani zdaleka nepodobá případům, ve kterých Evropský soud pro lidská práva dovozuje porušení práva na spravedlivý proces, proto není stěžovatelův poukaz na judikaturu tohoto soudu důvodný (viz rozsudek NSS ze dne 16. 5. 2019, č. j. 9 As 56/2019-28, odst. [21]; a z něj vycházející rozsudky NSS č. j. 1 As 286/2020-38, odst. [21] až [23]; č. j. 10 As 338/2021-56, odst. [20]; či č. j. 1 As 99/2021-50, odst. [42] a [43]; i tyto závěry aproboval Ústavní soud ve shora citovaném usnesení sp. zn. I. ÚS 1962/21, body 11. až 14.).

[20] Závěr městského soudu, že správní orgány v daném případě nejsou povinny zohlednit délku přestupkového řízení, je tak také správný.

IV. Závěr a náklady řízení

[21] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[22] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. března 2023

JUDr. Radan Malík

pokračování

předseda senátu